

כל שעה פרק שני פסחים

לב.

עין משפט
נר מצוה

צב א מ״י פ״ב מהל' גזילה הל' [א] ב
סמג עשין עג טו״ע ח״מ
ס׳ שסב סעיף [א] ב:
צב ב מ״י פ״י מהל' תרומות הלכה ו:
צבד ג שם הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וְאִישׁ בִּי יֹאבֵל קָדַשׁ
בְּשִׁגָּה וַיִּסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ
עָלָיו וַתֵּן לִפְהֶן אֶת
הַקֶּדֶשׁ: וַיִּקְרָא כֵּב יָד

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

דְּבַר הָרְאוּי לְהַיּוֹת קוֹדֵשׁ פֶּרֶשׁ לְאוֹרֵב תְּרוֹמַת חֲמִין. פִּי הַפֶּסֶק
מִשְׁמַע שֵׁית לוֹ דֵּבַר הָרְאוּי לְהַיּוֹת קוֹדֵשׁ כְּמוֹ שֶׁאֵכָל וְאֵכָב
מִמֶּה שֶׁאֵכָל צָנִינָן דֵּבַר הָרְאוּי לְהַיּוֹת קוֹדֵשׁ וּמִזֶּה צִפְסָה אִינוּ רָאוּי
לְהַיּוֹת קוֹדֵשׁ כְּדִמְנִי לְעִיל אֲבָל מִפְּרִישׁ ^(ה) חֲמִין דִּ"ה אֵין קִדּוֹשׁ ^(א) עֲגִיג
צִבְכָּל עֵינִין פֶּטוֹר הֵכָא מִתְּשַׁלּוּמִין
אִפִּי שֶׁהִיא לֹה שַׁעַת הַכּוֹשֵׁר ^(ב) וְלִקְמִין
מִתּוֹקְמָה הֵאָל לְדִלְדִּי אֵין קִדּוֹשׁ הֵיִינוּ
שֶׁלֹּא הִיא לֹה שַׁעַת הַכּוֹשֵׁר אִורִית
הֵיִינוּ לְרִבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי אֲבָל לְרִאֲצִי
הַוֹאֵל וְסִבְרָא לִיהִי דִחֲמִין צִפְסָה
אִסּוּר צִהֲנָהּ אִפִּילוּ הִיא לֹה שַׁעַת
הַכּוֹשֵׁר אֵין רָאוּי לְהַיּוֹת קוֹדֵשׁ דִּלִּין
כִּאֵן נִתְּיֵנָה וְהֵיִינוּ דִקְאֲמֵר לִיהִי רִאֲצִי
מִה הִנָּהּ יֵשׁ לוֹ צֶה כְּלוּמֵר הַוֹאֵל
וְאֵין לוֹ הִנָּהּ צֶה אִתִּי לֹה לְמַעֲטוּי
מִקְרָא כְּדִפְרִישִׁית:

ואין

משלם או דילמא לפי דמים משלם בוזא
אכל בוזא משלם אמר רב יוסף תא שמע^א אכל גרגורות ושילם לו תמרם
תבא עליו ברכה אי אמרת בשלמא לפי מדה משלם אמטו להכי תבא
עליו ברכה דאכיל גריוא דגרגורות דשויא זוזא וקא יהיב גריוא דתמרם
דשויא ארבעא אלא אי אמרת לפי דמים משלם אמאי תבא עליו ברכה
בוזא אכל בוזא קא משלם אמר אביי לעולם לפי דמים משלם ואמאי
תבא עליו ברכה דאכל מידי דלא קפיץ עליה זביניה וקא משלם מידי
דקפיץ עליה זביניה: תנן האוכל תרומת חמץ בפסח בשוגג משלם קרן
וחומש אי אמרת בשלמא לפי מדה משלם שפיר אלא אי אמרת לפי דמים
משלם חמץ בפסח בר דמים הוא אין הא מני ר' יוסי הגלילי היא דאמר
^בחמץ בפסח מותר בהנאה אי הכי אימא סיפא במזיד פטור מן התשלומין
ומדמי עצים אי ר' יוסי הגלילי אמאי פטור מן התשלומין ומדמי עצים
סבר לה כר' נחוניא בן הקנה דתניא^ג רבי נחוניא בן הקנה היה עושה
את יום הכפורים כשבת לתשלומין וכו' כתנאי^ד האוכל תרומת חמץ
בפסח פטור מן התשלומין ומדמי עצים דברי רבי עקיבא ר' יוחנן בן גורי
מחייב אמר לו רבי עקיבא לר' יוחנן בן גורי וכי מה הנאה יש לו בה
אמר לו ר' יוחנן בן גורי לר' עקיבא ומה הנאה יש לאוכל תרומה טמאה בשאר
כל ימות השנה שמשלם אמר לו לא אם אמרת בתרומה טמאה בשאר
ימות השנה שאע"פ שאין לו בה היתר אכילה^ה יש לו בה היתר הסקה
תאמר בזה שאין לו בה לא היתר אכילה ולא היתר הסקה^ו הא למה
זה דומה לתרומת תותים וענבים שנטמאה שאין לו בה לא היתר אכילה
ולא היתר הסקה בד"א במפריש תרומה והחמיצה אבל מפריש תרומת
חמץ דברי הכל אינה קדושה תניא אידיך^ז יונתן לכהן את הקדש דבר
הראוי להיות קדש פרט לאוכל תרומת חמץ בפסח שפטור מן התשלומים
ומדמי עצים דברי ר' אליעזר בן עקיב ור"א חסמא מחייב אמר לו ר"א בן
יעקב לר"א חסמא וכי מה הנאה יש לו בה אמר לו ר"א חסמא לר"א
בן יעקב וכי מה הנאה יש לו לאוכל תרומה טמאה בשאר ימות השנה
שמשלם אמר לו לא אם אמרת בתרומה טמאה בשאר ימות השנה
שאע"פ שאין לו בה היתר אכילה יש לו בה היתר הסקה תאמר בזה
שאין לו בה לא היתר אכילה ולא היתר הסקה אמר לו אף בזה יש לו בה
היתר הסקה שאם רצה הכהן^ח מריצה לפני כלבו או מסיקה תחת תבשילו

זמר

הוא נשאל: **ואחד הספר**. לאמר: **צפ'** בתרא דיומא (דף ע"ו) סוכה כשמה ששמה בכלל ארמיה והכא כמי' (ויקרא כג) כי יאכל קוש בשגה דאילו בשגגה נלמד דלא ידע שהיא תרומה אינו משלם בשגגה נלמד דלא ידע שהיא תרומה אינו משלם כן כשאר מניין חולין דעלמא דאמר מר (לקמן ע"ב) כי יאכל פט' לזמין: **ומזה**.

ואחד הפך אחד תרומה
מחורה משלם חומם
איבעיא להו כשהוא
או לפי דמים משלם
שוויא ארבעה זוזי ו
תיבעי לך דודאי כ
דמים דלא גרע מגז
משלמין כשעת ה
דמעיקרא שויא זוזא
מאי לפי מדה משלם
משלם או דילמא ל
אכל בזוזא משלם א
תבא עליו ברכה אי
עליו ברכה דאכיל ג
דשוויא ארבעה אלא
בזוזא אכל בזוזא קא
תבא עליו ברכה דא
דקפיץ עליה זביניה:
וחומש אי אמרת בש
משלם חמין בפסח ב
חמין בפסח מותר ב
ומדמי עצים אי ר'
סבר לה כר' נחוניא
את יום הכפורים כ
דאמר ר' חייא רבא

בפסוק פסוק מן התורה
מחייב אמר לו רבי
אמר לו ר' יוחנן בן
כל ימות השנה שממ
ימות השנה שאע"פ
תאמר בזה שאין לו
זה דומה לתרומת ת
ולא היתר הסקה ב
חמץ דברי הכל אינ
הראוי להיות קדש פ
ומדמי עצים דברו ר'
יעקב לר"א חסמא ו
בן יעקב וכי מה הגמ
שמשלם אמר לו ל
שאע"פ שאין לו בד
שאין לו בה לא הית
היתר הסקה שאם ר

ממשום מיתה ומשום רישא נקט מילתא בחמץ בפסח דאשמועינן
בשמיטין דאי שגג בחמץ והויד בתרומה מאי חומש איכא ואי ש
בשמיטין דהויד בתרומה אפילו שגג בחמץ פטור דמיתה ביד
דפטור ליה לשמע' כולה מתמי' בחמץ חולין של חצירו וימיני שו
פפטור מסלומין. בין שוגג בין מויד: מה הנאה יש לו לכהן ב
בתרומה טמאה שאקורה באכילה לכהן אי אכלה חל שוגג משלם
ואחד תרומה טמאה וטעמא משום דלפי מדה משלם
הנהגה נתמי לך את משמרת תרומותי שתי תרומות במשמע אחת
משקה הן ואינן ראויין להסקה ולולף נמי לא כדאמרין
פטור מנשלים ור' יוחנן בן גורי מחייב דקצבר לפי מדה משלם
והוא הדין להפרישה חמץ קודם הפסח: אבל מפריש תרומ
חמץ בפסח בהנאה וחזאי לא להסקה אינה קדושה ולקמן [גמ']
אחרי להיות קדש אינה נשפלה דוגמתן יאה אם קדש חל עליו
ועליו: וכן מה הנאה יש לו. לכהן זה ומה הפסידו עליו

מסורת הש"ס

- (א) צ"ק כג: ויש
(ב) עירובין כט: א (לעיל
כב. כח:] (ד) לעיל כט.
(ו) [וש"י, ה) (מוספתא פ"א
ה"ח, ו) (לקמן לג:.
(ז) [ע"י תוס' ג"ה כז:
ד"ה ועל, ח) (ויקרא כב,
ט) [צ"ק ז. א] (שמות כח,
ט) (אח"י י"ג: משה אצל
ממונה דעה הו"א, ט) [צ"ק
סו, מ) (כתובות ל:,

הגהות הב"ח

- (א) תוס' ד"ה דבר וכו' לעיל אבל מפריש תרומת חמץ וכו' ולקמן מוקמי'.

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

ווארדן. **הסך**. שמן של
מחומה, **דרכים** כשמה
לשמה, **באליה**, לזמנית
כצנקה כחלה דיומה (עו.)
לשמה **באליה** מחללה
שמה **א** וגו' ובמצי **ע**
מחומה, **דרכים** כשמה
לשמה ותבה כשמה כקרו
לשמה כשמה, **באליה** אל
עצמה על דבר אשר
לשמה מלש חוש, **דלש**
שמה אל קודם כשמה, **דלש**
לשמה על המחומה על **דל**
דבר אשר שמה **באליה**
(דב"ר דה.) ודומשא
דומשא. כגון אל מן
קקן ודומשא מן החולן
כשמה ועשו השלשון
מחומה, וחור וכל חור
מלש מלש ודומשא
(שש.) **אכל** בגוריות.
(שש.) שמה כגון (דב"ר דה.)
(שש.) **בדור**. שזו מן
(שש.) **היה** עושה את
(שש.) **הכבורים** כשמה
השלשון. משלש **דל**
יוכ"ס מתיב כרה,
פסוק מן השלשון **דל**
דלדליו. שבת שזו
מתיבש כגון מתיב **דל**
משלש **דל** לשמור מלש
כדכמה (שמות כה) ולא
יורה אסון עושה עינא, אל
אסון אסון עושה עינא,
שף יוכ"ס שמימה דדי
שמימה, שמימה חיו עינא
אסון, כרה שמימה
(כדכמה מז) וקרה אסון
הלך עושה מלש (לע"ד
מז) ועינא כדכמה

מוסף תוספות

- א. ואותה ראוי להיות
קדש. תוס' הרא"ש.